

Η Θεία Λειτουργία του εν Αγίοις Πατρός Ημών Βασιλείου του Μεγάλου

Ο Διάκονος: Ευλόγησον, δέσποτα

Ο Ιερέυς: Ευλογημένη η βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χορός: Αμήν

Ο Διάκονος: Εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν

Ο Χορός μεθ' εκάστην δέησιν. Κύριε, ελέησον.

Ο Διάκονος: Υπέρ της άνωθεν ειρήνης και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού εκκλησιών και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αγίου οίκου τούτου και των μετά πίστεως, ευλαβείας και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών..., του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του κλήρου και του λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ευσεβούς ημών έθνους, και του φιλοχρίστου στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ της πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ πλεόντων, νοσοούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς ο Θεός τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας μετά πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ο Χορός: Σοι, Κύριε.

Ο Ιερέυς, μυστικώς: Κύριε ο Θεός ημών, ου το κράτος ανείκαστον και η δόξα ακατάληπτος. Ου το έλεος αμέτρητον, και η φιλανθρωπία άφατος, αυτός, Δέσποτα, κατά την ευσπλγχνίαν σου επίβλεψον εφ ημάς και επί τον άγιον οίκον τούτον και ποιήσον μεθ ημών και των συνευχομένων ημίν πλούσια τα ελέη σου και τους οικτιρισμούς σου.

Εκφώνως: Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χορός. Αμήν. Τα Τυπικά, η Ταις πρεσβείαις της Θεοτόκου, Σώτερ, σώσον ημάς.

Ο Διάκονος: Έτι και έτι εν ειρήνη

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον,

Ο Χορός: Κύριε, ελέησον

Της Παναγίας, αχράντου.....

Ο Χορός: Σοι, Κύριε

Ο Ιερέυς μυστικώς: Κύριε ο Θεός ημών, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου. το πλήρωμα της Εκκλησίας σου φύλαξον. αγίασον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. συ αυτούς αντιδόξασον τη θεϊκή σου δυνάμει και μη εγκαταλίπης ημάς τους ελπίζοντας επί σε.

Εκφώνως: Ότι σον το κράτος και σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χορός: Αμήν. Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο αναστάς εκ νεκρών.....

Δόξα και νυν.

Ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού αθάνατος υπάρχων και καταδεξάμενος.....

Ο Διάκονος: Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς ο Θεός.....

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης...

Ο Χορός: Σοι Κύριε

Ο Ιερέυς μυστικώς: Ο τας κοινάς ταύτας και συμφώνους ημίν χαρισμάμενος προσευχάς, ο και δυσί και τρισί, συμφωνούσιν επί τω ονόματί σου, τας αιτήσεις παρέχειν επαγγελιάμενος, αυτός και νυν των δούλων σου τα αιτήματα προς το συμφέρον πλήρωσον, χορηγών ημίν εν τω παρόντι αιώνι την επίγνωσιν της σης αληθείας και εν τω μέλλοντι ζωήν αιώνιον χαριζόμενος.

Εκφώνως: Ότι αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χορός. Αμήν.

Ψαλλομένων δε παρά των χορών των Μακαρισμών η του Γ Αντιφώνου, γίνεται η Μικρά Είσοδος του Ευαγγελίου.

Ο Διάκονος χαμηλοφώνως: Του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο Ιερέυς χαμηλοφώνως: Δέσποτα Κύριε, ο Θεός ημών ο καταστήσας εν ουρανοίς τάγματα και στρατιάς αγγέλων και αρχαγγέλων, εις λειτουργίαν της σης δόξης, ποιήσον συν τη εισόδω ημών είσοδον αγίων Αγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ημίν και συνδοξολογούντων την σην αγαθότητα. ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος χαμηλοφώνως: Ευλόγησον Δέσποτα την αγίαν Είσοδον.

Ο Ιερέυς ευλογών λέγει χαμηλοφώνως: Ευλογημένη η είσοδος των αγίων σου, πάντοτε. νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος μεγαλοφώνως: Σοφία. ορθοί.

Οι Ιερείς, ει γίνεται συλλείτουργον, η ο Χορός ψάλλει, ει μεν εστι Δεσποτική εορτή, το χαρακτηριστικόν εισοδικόν, ει δε Κυριακή, το σύνηθες.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ. Σώσον ημάς Υιέ Θεού, ο αναστάς εκ νεκρών, ψάλλοντάς σοι. Αλληλούϊα.

Ο Χορός: Σώσον ημάς, Υιέ Θεού....

Οι Ιερείς και οι χοροί ψάλλουσιν εναλλάξ το Απολυτίκιον και το Κοντάκιον της εορτής η τα της Κυριακής.

Ο Διάκονος: Του Κυρίου δεηθώμεν

Ο Χορός: Κύριε, ελέησον.

Ο Ιερέυς: Ότι άγιος ει ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί,

Ο Διάκονος: Και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χορός: Αμήν.

Και συνεχίζει ψάλλον τον Τρισάγιον ύμνον. Άγιος ο Θεός... **ή εν Δεσποτική εορτή** όσοι εις Χριστόν... **Τη δε Γ Κυριακή των Νηστειών** Τον Σταυρόν σου προσκυνούμεν...

Ο Ιερέυς μυστικώς: Ο Θεός ο άγιος, ο εν αγίοις αναπαυόμενος, ο τρισαγίω φωνή υπό των Σεραφείμ ανυμνούμενος και υπό των Χερουβείμ δοξολογούμενος και υπό πάσης επουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος. ο εκ του μη όντως εις το είναι παραγαγών τα σύμπαντα. ο κτίσας τον άνθρωπον κατ εικόνα σην και ομοίωσιν και παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας. ο διδούς αιτούντι σοφίαν και σύνεσιν και μη παρορών αμαρτάνοντα, αλλά θέμενος απί σωτηρία μετάνοιαν. ο καταξιώσας ημάς τους ταπεινούς και αναξίους δούλους σου και εν τη ώρα ταύτη στήναι κατενώπιον της δόξης του αγίου σου θυσιαστηρίου και την οφειλομένην σοι προσκύνησιν και δοξολογίαν προσάγειν. αυτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι και εκ στόματος ημών των αμαρτωλών τον Τρισάγιον Ύμνον και επίσκεψαι ημάς εν τη χρηστότητί σου. Συγχώρησον ημίν παν πλημμέλημα εκούσιόν τε και ακούσιον. αγίασον ημών τας ψυχάς και τα σώματα και δος ημίν εν οσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τας ημέρας της ζωής ημών. πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου και παντων των Αγίων των απ αιώνος σοι ευαρεστησάντων. ότι άγιος ει ο Θεός ημών, και σοι την

δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ, και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ψαλλομένου του Τρισαγίου ύμνου, λέγει ο Διάκονος προς τον Ιερέα.
Κέλευσον, Δέσποτα.

Ο Ιερεύς: Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Ο Διάκονος: Ευλόγησον, Δέσποτα, την άνω καθέδραν.

Ο Ιερεύς: Ευλογημένος ει, ο επί θρόνου δόξης της βασιλείας σου, ο καθήμενος επί των Χερουβεΐμ, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Ιερεύς μυστικώς: Έλλαμψον εν ταις καρδίαις ημών, φιλόανθρωπε Δέσποτα, το της σης θεογνωσίας ακήρατον φως και τους της διανοίας ημών οφθαλμούς διάνοιξον, εις την των ευαγγελικών σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ένθεσ ημίν και τον των μακαρίων σου εντολών φόβον, ίνα τας σαρκικός επιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τα προς ευαρέστησιν την σην και φρονούντες και πράττοντες. Συ γαρ ει ο φωτισμός των ψυχών και των σωμάτων ημών, Χριστέ ο Θεός, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο Αναγνώστης εκφωνεί τον στίχον του Προκειμένου

Ο Διάκονος: Σοφία.

Ο Αναγνώστης λέγει την επιγραφήν του Αποστολικού Αναγνώσματος.

Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο Αναγνώστης απαγγέλλει εμμελώς, ευκρινώς και σεμνοπρεπώς την τεταγμένη περικοπήν του Αποστολικού Αναγνώσματος.

Ο Διάκονος μετά το θυμίαμα λέγει. ηρέμα: Ευλόγησον, Δέσποτα τον ευαγγελιστήν του αγίου ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού....

Ο Ιερεύς. Ο Θεός δια πρεσβειών του αγίου, ενδόξου, Αποστόλου και Ευαγγελιστού (δεινός), δώη σοι ρήμα τω ευαγγελιζομένω δυνάμει πολλή,

εις εκπλήρωσιν του Ευαγγελίου του αγαπητού Υιού αυτού, Κυρίου δε ημών Ιησού Χριστού.

Ο Διάκονος: Αμήν. Αμήν. Αμήν. Γένοιτό μοι κατά το ρήμα σου.

Πληρωθέντος δε του Αποστόλου, ο Ιερέυς λέγει. Ειρήνη σοι τω αναγινώσκοντι.

Ο Χορός: Αλληλούϊα (γ')

Ο Ιερέυς: Σοφία. ορθοί ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου. Ειρήνη πάσι.

Ο Χορός: Και τω πνεύματί σου.

Ο Διάκονος: Εκ του κατά αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα.

Ο Ιερέυς. Πρόσχωμεν.

Ο Διάκονος απαγγέλλει την τεταγμένην περικοπήν του αγίου Ευαγγελίου, απάντων ορθίων ισταμένων.

Πληρωθείσης της αναγνώσεως του Ευαγγελίου.

Ο Ιερέυς: Ειρήνη σοι τω ευαγγελιζομένω.

Ο Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σου.

Ο Διάκονος: Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.

Κύριε Παντοκράτωρ, ο Θεός των πατέρων ημών, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.

Ετι δεόμεθα υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών.

Ετι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών

Ετι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

Ετι δεόμεθα, υπέρ ελεός, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη πόλει και εν τη ενορία ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφιερωτών του ιερού ναού τούτου.

Ἐτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιόντων, ψαλλόντων, και υπέρ του περιεστώτος λαού του απεκδεχομένου το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

Ο Ιερεύς, μυστικώς. Κύριε, ο Θεός ημών, την εκτενή ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρά των σων δούλων, και ελέησον ημάς κατά το πλήθος του ελέους σου και τους οικτιρισμούς σου κατάπεμψον εφ ημάς και επί πάντα τον λαόν σου, τον απεκδεχόμενον το παρά σου πλούσιον έλεος.

Εκφώνως. Ὅτι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος. Εύξασθε οι κατηχούμενοι τω Κυρίω.

Οι πιστοί υπέρ των κατηχουμένων δεηθώμεν.

Ἴνα ο Κύριος αυτούς ελεήσει. Κατηχήση αυτούς τον λόγον της αληθείας. Αποκαλύψει αυτοίς το Ευαγγέλιον της δικαιοσύνης. Ενώση αυτούς τη αγία αυτού καθολική και αποστολική Εκκλησία.

Σώσον, ελέησον, αντιλαβού και διαφύλαξον αυτούς ο Θεός, τη ση χάριτι.

Οι κατηχούμενοι, τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνατε.

Ο Ιερεύς, μυστικώς. Κύριε, ο Θεός ημών, ο εν ουρανοίς κατοικών, και επιβλέπων επί πάντα τα έργα σου, επίβλεψον επί τους δούλους σου τους κατηχούμενους, τους υποκεκλικότας τους εαυτών αυχένας ενωπιόν σου, και δος αυτοίς τον ελαφρόν ζυγόν σου. Ποίησον αυτούς μέλη τίμια της αγίας σου Εκκλησίας και καταξίωσον αυτούς του λουτρού της παλιγγενεσίας, της αφέσεως των αμαρτιών και του ενδύματος της αφθαρσίας, εις επίγνωσιν σου του αληθινού Θεού ημών.

Εκφώνως Ἴνα και αυτοί συν ημίν δοξάζωσι το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος. Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Οι κατηχούμενοι, προέλθετε. όσοι κατηχούμενοι προέλθετε. μη τις των κατηχουμένων.

Ὅσοι πιστοί. Ἐτι και έτι, εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον.....

Ο Ιερεύς, μυστικώς: Σου, Κύριε, κατέδειξας ημίν το μέγα τούτο της σωτηρίας μυστήριον. Σου κατηξίωσας ημάς τους ταπεινούς και αναξίους δούλους σου, γενέσθαι λειτουργούς του αγίου σου θυσιαστηρίου. Σου ικάνωσον ημάς τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, εις την διακονίαν ταύτην. Ίνα ακατακρίτως στάντες ενώπιον της αγίας δόξης σου, προσάγωμέν σοι θυσίαν αιnéσεως, συ γαρ ει ο ενεργών τα πάντα εν πάσι. Δος, Κύριε, και υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων και των του λαού αγνοημάτων, δεκτήν γενέσθαι την θυσίαν ημών και ευπρόσδεκτον ενώπιόν σου.

Εκφώνως: Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί, και τω Υιώ, και τω Αγίω Πνεύματι. νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Διάκονος: Ετι και έτι εν ειρήνη.....

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον.....

Ο Ιερεύς: Ο Θεός, ο επισκεψάμενος εν ελέει και οικτιρμοίς την ταπείνωσιν ημών. Ο στήσας ημάς τους ταπεινούς και αμαρτωλούς και αναξίους δούλους σου κατενώπιον της αγίας δόξης σου λειτουργείν τω αγίω σου θυσιαστηρίω. Σου ενίσχυσον ημάς, τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος εις την διακονίαν ταύτην καιδος ημίν λόγον εν ανοίξει του στόματος ημών, εις το επικαλείσθαι την χάριν του Αγίου σου Πνεύματος επί των μελλόντων προτίθεσθαι δώρων.

Ο Ιερεύς, εκφώνως. Όπως υπό του κράτους σου πάντοτε φυλλαττόμενοι, σοι δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι. νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χορός: Αμήν.

ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ ΥΜΝΟΥ ΑΔΟΜΕΝΟΥ

Την λέγει ο Ιερεύς μυστικώς.

Ουδείς άξιος των συνδεδεμένων ταις σαρκικαίς επιθυμίας και ηδοναίς, προσέρχεσθαι, η προσεγγίζειν, η λειτουργείν σοι, Βασιλεύ της δόξης. Το γαρ διακονείν σοι μέγα και φοβερόν και αυταίς ταις επουρανίαις δυνάμεσιν. Αλλ όμως, δια την άφατον και αμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν, ατρέπτως και αναλλοιώτως γέγονας άνθρωπος, και αρχιερεύς ημών εχηματίσας, και της λειτουργικής ταύτης και αναιμάκτου θυσίας, την ιερουργίαν παρέδωκας ημίν ως Δεσπότης των απάντων. Σου γαρ μόνος, Κύριε ο Θεός ημών, δεσπόζεις των επουρανίων και των επιγείων, ο επί

θρόνου Χερουβικού εποχούμενος, ο των Σεραφείμ Κύριος και Βασιλεύς του Ισραήλ, ο μόνος άγιος, και εν αγίοις αναπαυόμενος. Σε τοίνυν δυσωπώ τον μόνον αγαθόν και ευήκοον. Επίβλεψον επ εμέ τον αμαρτωλόν και αχρείον δούλον σου, και καθάρισόν μου την ψυχήν, και την καρδιάν από συνειδήσεως πονηράς. Και ικάνωσόν με τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος, ενδεδυμένον την της ιερατείας χάριν, παραστήναι τη Αγία σου ταύτη Τραπέζη και ιερουργήσαι το άγιον και άχραντόν σου Σώμα και το τίμιον Αίμα. Σοι γαρ προσέρχομαι, κλίνας τον εμαυτού αυχένα, και δέομαί σου, Μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ έμού, μηδέ αποδοκιμάσης με εκ παιδων σου. Αλλ' άξίωσον προσενεχθήναι σοι υπ έμού του αμαρτωλού και αναξίου δούλου σου τα δώρα ταύτα. Συ γαρ ει ο προσφέρων και προσφερόμενος, και προσδεχόμενος, και διαδιδόμενος, Χριστέ ο Θεός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί, και τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και ψαλλομένου του Χερουβικού ύμνου αναγινώσκεται παρά του ιερέως μυστικώς εκ (γ).

Οι τα Χερουβίμ μυστικώς εικονίζοντες, και τη ζωοποιώ Τριάδι τον Τρισάγιον ύμνον προσάδοντες, πάσαν την βιωτικήν αποθώμεθα μέριμναν.

Ο Διάκονος. Ως τον Βασιλέα των όλων υποδεξόμενοι, ταις αγγελικαίς αοράτως δορυφορούμενον Τάξεσιν. Αλληλουΐα (γ').

Είτα ο ιερέυς και ο διάκονος ποιούσι και λέγουσι τα αυτά, όσα και εν τη ιερά λειτουργία του Χρυσοστόμου, και ποιούσιν απαραλλάκτως την Μεγάλην Είσοδον. Συμπληρώσαντος δε του Β Χοροϋ τον Χερουβικόν ύμνον, ο Διάκονος εξελθών και στας εν τώ συνήθει τόπω λέγει.

Πληρώσωμεν την δέησιν ημών τω Κυρίω.

Ο Χορός. Κύριε ελέησον.

Υπέρ των προτεθέντων τιμίων Δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αγίου οίκου τούτου.....

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως.....

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΑΣ

Μετά την εν τη Αγία Τραπέζη των θείων Δώρων απόθεσιν την λέγει ο Ιερεύς μυστικώς.

Κύριε ο θεός ημών, ο κτίσας ημάς και αγαγών εις την ζωήν ταύτην, ο υποδείξας ημίν οδούς εις σωτηρίαν, ο χαρισάμενος ημίν ουρανίων μυστηρίων αποκάλυψιν. Συ ει ο θέμενος ημάς εις την διακονίαν ταύτην εν τη δυνάμει του Πνεύματός σου του Αγίου. Ευδόκησον δη, Κύριε, του γενέσθαι ημάς διακόνους της καινής σου Διαθήκης, λειτουργούς των αγίων σου μυστηρίων. πρόσδεξαι ημάς; προσεγγίζοντας τω αγίω σου θυσιαστηρίω κατά το πλήθος του ελεός σου. Ίνα γενώμεθα άξιοι του προσφέρειν σοι την λογικήν ταύτην και αναίμακτον θυσίαν υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων, και των του λαού αγνοημάτων. Ην προσδεξάμενος εις το άγιον και επουράνιον και νοερόν σου θυσιαστήριον, εις οσμήν ευωδίας, αντικατάπεμψον ημίν την χάριν του Αγίου σου Πνεύματος. Επίβλεψον εφ ημάς, ο Θεός, και επίδε επί την λατρείαν ημών ταύτην, και πρόσδεξαι αυτήν, ως προσεδέξω Αβελ τα δώρα, Νώε τας θυσίας, Αβραάμ τας ολοκαρπώσεις, Μωσέως και Ααρών τας ιερωσύνας, Σαουήλ τας ειρηνικάς. Ως προσεδέξω εκ των αγίων σου Αποστόλων την αληθινήν ταύτην λατρείαν, ούτω και εκ των χειρών ημών των αμαρτωλών πρόσδεξαι τα δώρα ταύτα, εν τη χρηστότητί σου, Κύριε. ίνα καταξιωθέντες λειτουργείν αμέμπτως τω αγίω σου θυσιαστηρίω, εύρωμεν τον μισθόν των πιστών και φρονίμων οικονόμων, εν τη ημέρα τη φοβερά της ανταποδόσεώς σου της δικαίας.

Ο Διάκονος εκφώνως:

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον

Την ημέραν πάσαν, αγίαν , τελείαν....

Ο Χορός. Παράσχου Κύριε.

Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν....

Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών

Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών

Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη

Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα.....

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης....

Ο Χορός. Σοι Κύριε.

Ο Ιερέυς εκφώνως. Δια των οικτιρμών του Μονογενοῦς σου Υιού, μεθ οὔ
ευλογητός εἶ, συν τῷ Παναγίῳ καὶ αγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο Ιερέυς: Εἰρήνη πάσι.

Ο Διάκονος: Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Εἶτα ὁ αὐτός: Τὰς Θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

**Ο δε ιερέυς, ἄρας τὸν Αἆρα ἐπάνω τῶν τιμίῶν Δώρων, κινεῖ αὐτὸν
ανοικτόν.**

Ο Χορός το, Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν....

Ο Διάκονος: Στάμεν καλῶς, στάμεν μετὰ φόβου. Πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν
Ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ο Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ο Ιερέυς εκφώνως: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη
τοῦ θεοῦ καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ
πάντων ἡμῶν.

(Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν. Ο δε Διάκονος ριπίζει τὰ ἅγια εὐλαβῶς).

Ο Χορός. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ο Ιερέυς: Ἄνω σχώμεν τὰς καρδίας.

(ὕψων τὰς χεῖρας του).

Ο Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ο Ιερέυς: Ευχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ο Χορός: Ἀξιον καὶ δίκαιον.

Ο Ιερέυς μυστικῶς: Ὁ ὢν Δέσποτα, Κύριε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτωρ,
προσκυνητέ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς, καὶ δίκαιον, καὶ πρέπον τὴ μεγαλοπρεπείᾳ
τῆς ἀγιωσύνης σου, σε αἰνεῖν, σε υμνεῖν, σε εὐλογεῖν, σε προσκυνεῖν, σοι

ευχαριστείν, σε δοξάζειν τον μόνον όντως όντα Θεόν, και σοι προσφέρειν εν καρδιά συντετριμμένη, και πνεύματι ταπεινώσεως την λογικήν ταύτην λατρείαν ημών. Ότι συ ει ο χαρισάμενος ημίν την επίγνωσιν της σης αληθείας. Και τις ικανός λαλήσαι τας δυναστείας σου; Ακουστάς ποιήσαι πάσας τας αιnéσεις σου, η διηγήσασθαι πάντα τα θαυμάσιά σου εν παντί καιρώ; Δέσποτα των απάντων, Κύριε ουρανού και γης και πάσης κτίσεως, ορωμένης τε και ουχ ορωμένης, ο καθήμενος επί θρόνου δόξης, και επιβλέπων αβύσσου, άναρχε, άόρατε, ακατάληπτε, απερίγραπτε, αναλλοιώτε, ο Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, του μεγάλου Θεού, και Σωτήρ της ελπίδος ημών. Ος εστίν εικών της σης αγαθότητος, σφραγίς ισότυπος εν εαυτώ δεικνύς σε τον Πατέρα, Λόγος ζων, θεός αληθινός, η προ αιώνων σοφία, ζωή, αγιασμός, δύναμις, το φως το αληθινόν. Παρ ου το Πνεύμα το Άγιον εξεφάνη, το της αληθείας Πνεύμα, το της υιοθεσίας χάρισμα, ο αρραβών της μελλούσης κληρονομίας, η απαρχή των αιωνίων αγαθών, η ζωοποιός δύναμις, η πηγή του αγιασμού. παρ ου πάσα κτίσις λογική τε και νοερά, δυναμουμένη σοι λατρεύει και σοι την αίδιον αναπέμπει δοξολογίαν, ότι τα σύμπαντα δούλα σα. Σε γαρ αινούσιν άγγελοι, αρχάγγελοι, θρόνοι, κυριότητες, αρχαί, εξουσίαι, δυνάμεις, και τα πολυόματα Χερουβείμ. Σοι παρίστανται κύκλω τα Σεραφείμ, εξ πτέρυγες τω ενί, και εξ πτέρυγες τω ενί. και ταις μεν δυσί κατακαλύπτουσι τα πρόσωπα εαυτών, ταις δε δυσί τους πόδας, και ταις δυσί πετόμενα, κέκραγεν έτερον προς το έτερον ακαταπαύστοις στόμασιν, ασιγήτοις δοξολογίαις.

Ο Ιερεύς εκφώνως: Τον επινίκιον ύμνον άδοντα, βοώντα, κεκραγότα και λέγοντα.

Ο Χορός. Άγιος, άγιος, άγιος Κύριος Σαβαώθ.....

Ενταύθα ο ιερεύς η ο διάκονος λαβών τον αστερίσκον εκ του Δισκαρίου, και ποιήσας τύπον Σταυρού επ αυτου, θέτει αυτόν επί των καλυμμάτων.

Ο Ιερεύς μυστικώς: Μετά τούτων των μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλάνθρωπε, και ημείς οι αμαρτωλοί βοώμεν και λέγομεν. Άγιος ει, ως αληθώς και πανάγιος, και ουκ έστι μέτρον τη μεγαλοπρεπεία της αγιωσύνης σου, και όσιος εν πάσι τοις έργοις σου, ότι εν δικαιοσύνη και κρίσει αληθινή πάντα επήγαγες ημίν, πλάσας γαρ τον άνθρωπον, χουν λαβών από της γης, και εικόνι τη ση ο Θεός, τιμήσας τέθηκας αυτόν εν τω παραδείσω της τρυφής, αθανασίαν ζωής, και απόλαυσιν αιωνίων αγαθών, εν τη τηρήσει των εντολών σου, επαγγειλάμενος αυτώ. Αλλά παρακούσαντα σου του αληθινού Θεού, του κτίσαντος αυτόν, και τη απάτη του όφεος υπαχθέντα νεκρωθέντα τε τοις οικείοις αυτου

παραπτώμασιν, εξώρισας αυτόν εν τη δικαιοκρισία σου ο Θεός εκ του παραδείσου εις τον κόσμον τούτον, και απέστρεψας εις την γην, εξ ης ελήφθη, οικονομών αυτώ την εκ παλιγγενεσίας σωτηρίαν την εν αυτώ τω Χριστώ σου. Ου γαρ απεστράφης το πλάσμα σου εις τέλος ο εποίησας, αγαθέ, ουδέ επελάθου έργου χειρών σου, αλλ επεσκεψώ πολυτρόπως δια σπλάγχνα ελέους σου. Προφήτας εξαπέστειλας. Εποίησας δυνάμεις δια των αγίων σου, των καθ εκάστην γενεάν ευαρεστησάντων σοι. Ελάλησας ημίν δια στόματος των δούλων σου των προφητών, προκαταγγέλων ημίν την μέλλουσαν έσεσθαι σωτηρίαν. Νόμον έδωκας εις βοήθειαν. Αγγέλους επέστησας φύλακας. Ότε δε ήλθε το πλήρωμα των καιρών, ελάλησας ημίν εν αυτώ τω Υιώ σου, δι ου και τους αιώνας εποίησας, ος ων απαύγασμα της δόξης σου, και χαρακτήρ της υποστάσεώς σου, φέρων τε τα πάντα τω ρήματι της δυνάμεως αυτού, ουχ αρπαγμόν ηγήσατο το είναι ίσα σοι τω Θεώ και Πατρί. Αλλά, Θεός ων προαιώνιος, επί της γης ώφθη. Και τοις ανθρώποις συνανεστράφη. και εκ Παρθένου αγίας σαρκωθείς, εκένωσεν εαυτόν, μορφήν δούλου λαβών, σύμμορφος γενόμενος τω σώματι της ταπεινώσεως ημών, ίνα ημάς συμμόρφους ποιήση της εικόνας της δόξης αυτού. Επειδή γαρ δι ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον, και δια της αμαρτίας ο θάνατος, ηυδόκησεν ο Μονογενής σου Υιός, ος ων εν τοις κόλποις σου του Θεού και Πατρός, γενόμενος εκ γυναικός, της αγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος υπό νόμον, κατακρίναι την αμαρτίαν εν τη σαρκί αυτού. Ίνα οι εν τω Αδάμ αποθνήσκοντες ζωοποιηθώσιν εν αυτώ τω Χριστώ σου. και εμπολιτευσάμενος τω κόσμω τούτω, δους προστάγματα σωτηρίας, αποστήσας ημάς της πλάνης των ειδώλων, προσήγαγε τη επιγνώσει σου του αληθινού Θεού και Πατρός, κτησάμενος ημάς εαυτώ λαόν περιούσιον, βασιλείον ιεράτευμα, έθνος άγιον. και καθαρίσας εν ύδατι, και αγιάσας τω Πνεύματι τω Αγίω, έδωκεν εαυτόν αντάλλαγμα τω θανάτω, εν ω κατειχόμεθα πεπραμένοι υπό την αμαρτίαν. και κατελθών δια του Σταυρού εις τον άδην, ίνα πληρώση εαυτού τα πάντα, έλυσε τας οδύνας του θανάτου. και αναστάς τη τρίτη ημέρα, και οδοποιήσας πάση σαρκί την εκ νεκρών ανάστασιν, καθότι ουκ ην δυνατόν κρατείσθαι υπό της φθοράς τον αρχηγόν της ζωής, εγένετο απαρχή των κεκοιμημένων, πρωτότοκος εκ των νεκρών, ίνα η αυτός τα πάντα εν πάσι πρωτεύων. και ανελθών εις τους ουρανούς εκάθισεν εν δεξιά της μεγαλωσύνης σου εν υψηλοίς. ος και ηξει, αποδούναι εκάστω κατά τα έργα αυτού. Κατέλιπε δε ημίν υπομνήματα του σωτηρίου αυτού πάθους, ταύτα, α προτεθεικάμεν ενώπιόν σου, κατά τας αυτού εντολάς. Μέλλον γαρ εξιέναι επί τον εκούσιον και αιόδιμον, και ζωοποιών αυτού θάνατον, τη νυκτί, η παρεδίδου εαυτόν υπέρ της του κόσμου ζωής, λαβών άρτον επί των αγίων αυτού και αχράντων χειρών, και αναδείξας σοι τω Θεώ και Πατρί, ευχαριστήσας, ευλογήσας, αγιάσας, κλάσας,

Ο Ιερέυς εκφώνως: Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις εἰπών. Λάβετε, φάγετε, τούτο μου ἐστί το σῶμα το υπέρ ἡμῶν κλῶμενον εἰς ἄφεσιν αμαρτιῶν.

Ο Χορός ἀργῶς το, Ἀμήν.

Ο Ιερέυς μυστικῶς: Ομοίως καὶ το Ποτήριον ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβῶν, κεράσας, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἀγιάσας.

Ο Ιερέυς εκφώνως: Ἐδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών.

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τούτο ἐστί το Αἷμα μου, το τῆς Καινῆς Διαθήκης, το υπέρ υμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, εἰς ἄφεσιν αμαρτιῶν.

Ο Χορός ἀργῶς το, Ἀμήν

Ο Ιερέυς μυστικῶς: Τούτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἀν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τούτον καὶ το Ποτήριον τούτο πίνετε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ Παθημάτων, τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς τριήμερου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν σου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Καθέδρας, τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

Ο Ιερέυς μεγαλοφώνως: Τα σα ἐκ τῶν σῶν σοι προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ δια πάντα.

Ο Χορός: Σε ὑμνοῦμεν, σε εὐλογοῦμεν, σοι εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθα σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ο Ιερέυς μυστικῶς: Δια τούτο, Δέσποτα Πανάγιε, καὶ ἡμεῖς οἱ αμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δούλοι σου οἱ καταξιοθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ, οὐ δια τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς). ἀλλὰ δια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρομῶς σου, οὗς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς, θαρρούντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ. καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου, σου δεόμεθα καὶ σε παρακαλοῦμεν, ἅγιε Ἁγίῳν, εὐδοκία τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἐλθεῖν το Πνεῦμα σου το Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι αὐτά, καὶ ἀγιάσαι καὶ ἀναδείξαι.

Ἐπειτα ὁ Ιερέυς καὶ ὁ Διάκονος προσκυνοῦσι τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς τραπέζης, εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες το,

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησόν με.

Είτα την κεφαλήν υποκλίνας ο Διάκονος δεικνύει συν τω Ωραρίω τον άγιον άρτον λέγων μυστικώς.

Ευλόγησον, Δέσποτα, τον άγιον άρτον.

Και ανιστάμενος ο Ιερεύς σφραγίζει τον Άγιον άρτον και λέγει μυστικώς.

Τον μεν άρτον τούτον, αυτό το τίμιον Σώμα του Κυρίου, και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Ο Διάκονος: Αμήν.

Και αύθις ο αυτός δεικνύων συν τω Ωραρίω το άγιον Ποτήριοιον λέγει.

Ευλόγησον, Δέσποτα, το άγιον Ποτήριοιον.

Και ο Ιερεύς ευλογών τούτο λέγει.

Το δε Ποτήριοιον τούτο, αυτό το τίμιον Αίμα του Κυρίου, και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Ο Διάκονος. Αμήν.

Και αύθις ο Διάκονος δεικνύων μετά του Ωραρίου αμφότερα τα άγια λέγει. Ευλόγησον, Δέσποτα συναμφότερα

Ο δε Ιερεύς ευλογών αμφότερα τα άγια λέγει.

Το εκχυθέν υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας.

Ο Διάκονος: Αμήν. Αμήν. Αμήν.

Και την κεφαλήν υποκλίνας τω Ιερεί και ειπών το Μνήσθητί μου, Δέσποτα άγιε, του αμαρτωλού, μεθίσταται εν ω πρότερον ίστατο τόπω και λαβών ριπίδιον ριπίζει τα άγια ως και πρότερον.

Ο Ιερεύς μυστικώς: Ημάς δε πάντας, τους εκ του ενός Άρτου και του Ποτηρίου μετέχοντας, ενώσαις αλλήλοις εις ενός Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν και μηδένα ημών εις κρίμα η εις κατάκριμα ποιήσαις μετασχείν του αγίου Σώματος και Αίματος του Χριστού σου. Αλλ ίνα εύρωμεν έλεσον και χάριν μετά πάντων των Αγίων των απ αιώνος σοι ευαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, πατριαρχών, Προφητών, Αποστόλων, Κηρύκων,

Ευαγγελιστών, Μαρτύρων, Ομολογητών, Διδασκάλων, και παντός πνεύματος δικαίου εν πίστει τετελειωμένου.

Ο Ιερεύς εκφώνως: Εξαιρέτως της Παναγίας, Αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών θεοτόκου, και αειπαρθένου Μαρίας.

Και ο Χορός ψάλλει το Επί σοι χαίρει Κεχαριτωμένη **κλπ. μέχρι του** ο προ αιώνων υπάρχων Θεός ημών **τα δε εξής του τροπαρίου αργώς και μετά μέλους.** Την γαρ σην μήτραν θρόνον **κλπ. μέχρι τέλους.**

Ο Διάκονος θυμίων κύκλω την αγίαν Τράπεζαν μνημονεύει ων αν θέλη ζώντων και τεθνεώτων. ο δε Ιερεύς κλινόμενος επεύχεται.

Ο Ιερεύς μυστικώς: Του Αγίου Ιωάννου, Προφήτου, Προδρόμου και Βαπτιστού. των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, του αγίου (δείνος), ου και την μνήμην επιτελούμεν, και πάντων σου των αγίων. ων ταις ικεσίαις επίσκεψαι ημάς ο Θεός. Και μνήσθητι πάντων των προκεκοιμημένων επ ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου (και μνημόνευε ενταύθα ονομαστί και ων βούλεται τεθνεώτων) και ανάπαυσον αυτούς, όπου επισκοπεί το φως του προσώπου σου. Έτι σου δεόμεθα. Μνήσθητι, Κυριε, της Αγίας σου Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, της από περάτων έως περάτων της οικουμένης, και ειρήνευσον αυτήν, ην περιεποιήσω τω τιμίω Αίματι του Χριστού σου, και τον άγιον Οίκον τούτον στερέωσον μέχρι της συντελείας του αιώνος. Μνήσθητι, Κύριε, των τα Δώρα σοι ταύτα προσκομισάντων, και υπέρ ων, και δι ων και εφ οις αυτά προσεκόμισαν. Μνήσθητι, Κύριε, των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν ταις αγίαις σου Εκκλησίαις, και μεμνημένων των πενήτων. Αμειψαι αυτούς τοις πλουσίοις σου και επουρανίοις χαρίσμασι. Χάρισαι αυτοίς αντί των επιγείων τα επουράνια, αντί των προσκαίρων τα αιώνια, αντί των φθαρτών τα άφθαρτα. Μνήσθητι, Κύριε, των εν ερημίαις, και όρεσι, και σπηλαίοις, και εν ταις οπαίς της γης. Μνήσθητι, Κύριε, των εν παρθενία, και ευλαβεία και ασκήσει και σεμνή πολιτεία διαγόντων. Μνήσθητι, Κύριε, των ευλαβεστάτων και πιστοτάτων ημών βασιλέων, ους εδικαίωσας βασιλεύειν επί της γης. Όπλω αληθείας, όπλω ευδοκίας στεφάνωσον αυτούς. Επισκίασον επί την κεφαλήν αυτών εν ημέρα πολέμου. Ενίσχυσον αυτών τον βραχίονα. Ύψωσον αυτών την δεξιάν. Κράτυνον αυτών την βασιλείαν. Υπόταξον αυτοίς πάντα τα βάρβαρα έθνη, τα τους πολέμους θέλοντας. Χάρισαι αυτοίς βαθείαν και αναφαίρετον ειρήνην. Λάλησον εις την καρδίαν αυτών αγαθά υπέρ της Εκκλησίας σου και παντός του λαού σου. ίνα εν τη γαλήνη αυτών ήρεμον και ησύχιον βίον διάγωμεν, εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι. μνήσθητι, Κύριε, πάσης Αρχής και Εξουσίας, και των εν τω παλατίω αδελφών ημών,

και παντός του στρατοπέδου. Τους αγαθούς εν τη αγαθότητί σου διατήρησον. Τους πονηρούς αγαθούς ποιήσον εν τη χρηστότητί σου. Μνήσθητι, Κύριε, του περιεστώτος λαού, και των δι ευλόγους αιτίας απολειφθέντων, και ελέησον αυτούς και ημάς κατά το πλήθος του ελέους σου. Τα ταμεία αυτών έμπλησον παντός αγαθού. Τας συζυγίας αυτών εν ειρήνη και ομονοία διατήρησον. Τα νήπια έκθρεψον. Την νεότητα παιδαγωγήσον. Το γήρας περικράτησον. Τους ολιγοψύχους παραμύθησαι. Τους εσκορπισμένους επισυνάγαγε. Τους πεπλανημένους επανάγαγε, και σύναψον τη αγία σου Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Τους οχλουμένους υπό πνευμάτων ακαθάρτων ελευθέρωσον. Τοις πλεούσι σύμπλευσον. Τοις οδοιπορούσι συνόδευσον. Χηρών πρόστηθι. Ορφανών υπεράσπισον. Αιχμαλώτους ρύσαι. Νοσούντας ίασαι. Τους εν βήμασι και μετάλλοις και εξορίαίς, και πικραίς δουλείαις και πάση θλίψει και ανάγκη και περιστάσει όντων, μνημόνευσον, ο Θεός, και πάντων των δεομένων της μεγάλης σου ευσπλαγχνίας και των αγαπώντων ημάς και των μισούντων, και των εντειλαμένων ημίν τοις αναξίοις εύχεσθαι υπέρ αυτών. Και παντότε του λαού σου, μνήσθητι, Κύριε ο θεός ημών, και επί πάντα έκχεον το πλούσιόν σου έλεος, πάσι παρέχων τα προς σωτηρίαν αιτήματα. Και ων ημείς ουκ εμνημονεύσαμεν δι άγνοιαν, η λήθην, η πλήθος ονομάτων, αυτός μνημόνευσον, ο Θεός ο ειδώς εκάστου την ηλικίαν και την προσηγορίαν, ο ειδώς έκαστον εκ κοιλίας μητρος αυτού. Συ γαρ ει, Κύριε, η βοήθεια των αβοηθήτων, η ελπίς των απηλπισμένων, ο των χειμαζομένων Σωτήρ, ο των πλεόντων λιμήν, ο των νοσούντων ιατρός. Αυτός τοι πάσι τα πάντα γενού, ο ειδώς έκαστον, και το αίτημα αυτού, οίκον, και την χρείαν αυτού. Ρύσαι, Κύριε, την πόλιν ταύτην, και πάσαν πόλιν και χώραν, από λιμού, λοιμού, σεισμού, καταποντισμού, πυρός, μαχαίρας, επιδρομής αλλοφύλων και εμφυλίου πολέμου.

Ο ιερέυς εκφώνως: Εν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, του αρχιεπισκόπου ημών... ον χάρισαι ταις αγίαις σου Εκκλησίαις εν ειρήνη, σών, έντιμον, υγιά, μακροημερεύοντα, και ορθοτομούντα τον λόγον της σης αληθείας.

Ο Διάκονος: Και ων έκαστος κατά διάνοιαν έχει και πάντων και πασών.

Ο Διάκονος είτα μνημονεύει τα δίπτυχα των ζώντων, ο δε χορός, εάν η α Ίανουαρίου, ψάλλει πανηγυρικός το Μεγαλυνάριον του Αγίου. Τον ουρανοφάντορα του Χριστού κλπ.

Ο Ιερέυς μυστικώς. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης επισκοπής Ορθοδόξων, των ορθοτομούντων τον λόγον της σης αληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατά το πλήθος των οικτιρμών σου, και της εμής αναξιότητος. συγχώρησόν μοι παν πλημμέλημα εκούσιόν τε και ακούσιον. Και μη δια τας εμάς αμαρτίας κωλύση την χάριν του Αγίου σου Πνεύματος από των προκειμένων

Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, του πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, και παντός ιερατικού Τάγματος. Και μηδένα ημών καταισχύνης των κυκλούντων το άγιόν σου Θυσιαστήριον. Επίσκεψαι ημάς εν τη χρηστότητί σου, Κύριε. Επιφάνηθι ημίν εν τοις πλουσίοις οικτιρμοίς. Ευκράτους και επωφελείς τους αέρας ημίν χάρισαι. Όμβρους ειρηνικούς τη γη προς καρποφορίαν δώρησαι. Ευλόγησον τον στέφανον του ενιαυτού της χρηστότητός σου. Παύσον τα σχίσματα των Εκκλησιών. Σβέσον τα φρυάγματα των εθνών. Τας των αιρέσεων επαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τη δυνάμει του Αγίου σου Πνεύματος. Πάντας ημάς πρόσδεξαι εις την βασιλείαν σου, υιούς φωτός, και υιούς ημέρας αναδείξας. Την σην ειρήνην και την σην αγάπην χάρισαι ημίν. Κύριε ο θεός ημών. πάντα γαρ απέδωκας ημίν.

Ο Ιερέυς εκφώνως: Και δος ημίν εν ενί στόματι και μια καρδιά δοξάζειν, και ανυμνείν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Χορός. Αμήν.

Και στραφείς προς τον λαόν και ευλογών αυτόν λέγει εκφώνως. Ο Ιερέυς.

Και έσται τα ελέη του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού μετά πάντων ημών.

Ο Χορός. Και μετά του πνεύματός σου.

Ο Διάκονος εξελθών του Βήματος και στας εν τω συνήθει τόπω λέγει.

Πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο Χορός το Κύριε ελέησον.

Υπέρ των προσκομισθέντων και αγιασθέντων τιμίων Δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν.

Όπως ο φιλόανθρωπος Θεός ημών, ο προσδεξάμενος αυτά εις το άγιον και υπερουράνιον, και νοερόν αυτού Θυσιαστήριον, εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την θείαν χάριν, και την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος, δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθῆναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργῆς κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Ο Ιερέυς μυστικώς. Ο Θεός ημών ο Θεός του σώζειν συ ημάς δίδαξον ευχαριστείν σοι αξίως υπέρ των ευεργεσιών σου, ων εποίησας και ποιείς μεθ' ημών. Συ, ο Θεός ημών, ο προσδεξάμενος τα Δώρα ταύτα, καθάρισον ημάς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, και δίδαξον επιτελείν αγιωσύνην εν φόβω σου ίνα εν καθαρώ τω μαρτυρίω της συνειδήσεως ημών, υποδεχόμενοι την μερίδα των αγιασμά των σου, ενωθώμεν τω αγίω Σώματι και Αίματι του Χριστού σου. Και υποδεξάμενοι αυτά αξίως, σχώμεν τον Χριστόν, κατοικούντα εν ταις καρδίαις ημών, και γενώμεθα ναός του Αγίου σου Πνεύματος. Ναι, ο Θεός ημών, και μηδένα ημών ένοχον ποιήσης των φρικτών σου τούτων και επουρανίων Μυστηρίων, μηδέ ασθενή ψυχή και σώματι, εκ του αναξίως αυτών μεταλαμβάνειν. Αλλάδος ημίν, μέχρι της εσχάτης ημών αναπνοής αξίως υποδέχεσθαι την μερίδα των αγιασμάτων σου, εις εφόδιον ζωής αιωνίου, εις απολογίαν ευπρόσδεκτον, την επί του φοβερού Βήματος του Χριστού σου, όπως αν και ημείς μετά πάντων των αγίων των απ αιώνος σοι ευαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι των αιωνίων σου αγαθών, α ητοιμάσας τοις αγαπώσι σε, Κύριε.

Ο Διάκονος: Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον.....

Την ημέραν πάσαν, τελείαν.....

Άγγελον ειρήνης πιστόν οδηγόν, φύλακα.....

Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων.....

Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών

Τον υπόλοιπον χρόνο της ζωής ημών εν ειρήνη

Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα.....

Την ενότητα της πίστεως, και την κοινωνίαν του Αγίου Πνεύματος αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους, και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

Ο Χορός. Σοι Κύριε.

Και καταξίωσον ημάς, Δέσποτα, μετά παρησίας ακατακρίτως, τολμάν επικαλείσθαι σε, τον επουράνιον Θεόν, Πατέρα και Λέγειν.

Ο Αναγνώστης απαγγέλλει την Κυριακήν προσευχήν. Πάτερ ημών....

Ο ιερέυς εκφώνως: Ὅτι σου ἐστίν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ο Χορός. Ἀμήν.

Ο ιερέυς. Εἰρήνη πάσι.

Ο Χορός. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο Διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο Χορός. Σοὶ Κύριε.

Ο ιερέυς μυστικῶς: Δέσποτα, Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως τοὺς υποκεκλικότας σοὶ τὰς εαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον, οχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δ' ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου τούτων, καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν.

Ο Ιερέυς εκφώνως: Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ο Χορός. Ἀμήν

Ο Ιερέυς μυστικῶς: Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ ἐλθέ εἰς τὸ αγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὠδε ἡμῖν ἀοράτως συνών. Καὶ καταξίωσον τὴν κραταιὰ σου χειρὶ, μεταδούναί ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ο Διάκονος, ἔξω ἱστάμενος ἐκφωνεῖ:

Πρόσχωμεν.

Ο δε Ιερέυς, υψῶν τὸν ἅγιον ἄρτον ἐκφωνεῖ:

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ο Χορός: Εις Άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

Η δε του λοιπού τάξις απαραλλάκτως ως εις την Θείαν Λειτουργίαν του Χρυσοστόμου

Ο Διάκονος εξερχόμενος και στας εν τω συνήθει τόπω, λέγει:

Ορθοί. Μεταλαβόντες των θείων, αγίων, αχράντων, αθανάτων, επουρανίων και ζωοποιών φρικτών του Χριστού Μυστηρίων, αξίως ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον.....

Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν.....

Ο Ιερεύς εκφώνως: Ότι συ ει ο αγιασμός ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Τα λοιπά ως εν τη Λειτουργία του Χρυσοστόμου.

Οπισθάμβωνος ευχή

Ο Θυσίαν αιnéσεως και λατρείαν ευάρεστον, την λογικήν ταύτην και αναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος, παρά των επικαλουμένων σε εν όλη καρδιά, Χριστέ ο Θεός ημών, ο Αμνός και Υιός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ο μόσχος ο άμωμος, ο μη δεχόμενος αμαρτίας ζυγόν και τυθείς δι ημάς εκών. Ο μελιζόμενος και μη διαιρούμενος, ο εσθιόμενος και μηδέποτε δαπανώμενος τους δε εσθιοντας αγιάζων. Ο εις ανάμνησιν του εκουσίου πάθους σου και της ζωοποιού τριημέρου Εγέρσεως, κοινωνούς ημάς αναδείξας των αρρήτων και επουρανίων και φρικτών σου Μυστηρίων, του αγίου σου Σώματος και τιμίου σου Αίματος. τήρησον ημάς τους δούλους σου, τους διακόνους και τους πιστούς ημών βασιλείς και τον φιλόχριστον στρατόν και τον περιεστώτα λαόν εν τω σω αγιασμό. Και δος ημίν εν παντί χρόνω και καιρώ μελετάν την σην δικαιοσύνην, όπως προς το σον θέλημα οδηγηθέντες και τα ευάρεστα σοι ποιήσαντες, άξιοι γενώμεθα και της εκ δεξιών σου παραστάσεως, όταν ελεύση κρίναι ζώντας και νεκρούς. Τους εν αιχμαλωσία αδελφούς ημών ανάρρυσαι, τους εν ασθενεία επίσκεψαι, τους εν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρησον, και τας προαναπαυσαμένας ψυχάς επ ελπίδι ζωής αιωνίου ανάπαυσον, όπου επισκοπεί το φως του προσώπου σου και πάντων των δεομένων της σης βοθηείας επάκουσον. Ότι συ ει ο Δωτήρ των αγαθών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω

Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

(Ει βούλεται ο Ιερέυς λέγει μόνο την παρούσαν ευχήν)

Ο ευλογών τους ευλογούντας σε, Κύριε, και αγιάζων τους επί σοι πεποιθότας, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου. Το πλήρωμα της Εκκλησίας σου φύλαξον. αγιάσον τους αγαπώντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. Συ αυτούς αντιδόξασον τη θεϊκή σου δυνάμει και μη εγκαταλίπης ημάς τους ελπίζοντας επί σε, ειρήνην τω κόσμω σου δώρησαι, ταις Εκκλησίαις σου, τοις ιερεύσι, τοις βασιλεύσιν ημών, τω στρατώ και παντί τω λαώ σου. ότι πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον, άνωθεν εστι, καταβαίνον εκ σου του Πατρός των φώτων. και σοι την δόξαν, και ευχαριστίαν και προσκύνησιν αναπέμπομεν τω Πατρί, και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Χορός. Είη το όνομα Κυρίου....

Είτα εισέρχεται ο Ιερέυς εις την αγίαν Πρόθεσιν και αναγινώσκει μυστικώς την ευχήν ταύτην.

Ηνυσται και τετέλεσται, όσον εις την ημετέραν δύναμιν, Χριστέ ο Θεός ημών, το της σης οικονομίας μυστήριον. έσχομεν γαρ του θανάτου σου την μνήμην. είδομεν της Αναστάσεώς σου τον τύπον. ενεπλήσθημεν της ατελευτήτου σου ζωής. απηλαύσαμεν της ακενώτου σου τρυφής. ης και εν τω μέλλοντι αιώνι πάντας ημάς καταξιωθήναι ευδόκησον, χάριτι του ανάρχου σου Πατρός, και του Αγίου και αγαθού, και ζωοποιού σου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Η απόλυσις ως εν τη λειτουργία του Χρυσοστόμου.